

Китоби Дониёл — Яксаду наваду дувум

*Ошкор сохтани таърихи пинҳон: мутобиқатҳои нубуввати аз Дониёл
11 ва муҳригузори 144,000*

Jeff Pippenger

2024-04-22

Мо «таърихи ниҳон»-и ояти чихилуми боби ёздаҳуми Дониёлро баррасӣ мекунем, он ҷо ки шаҳодати хаттии он дар вақти поён дар соли 1989 қатъ мегардад, то ба қонуни якшанбеи ояти чилу якум. Таърихи ниҳон сохтореро ифода мекунад, ки ҳамаи хатҳои нубуввати рӯзҳои охир бар он мутобиқ гардонида мешаванд, зеро муҳригузори саду чилу чор ҳазор дар дохили ҳамон таърихи ниҳон ба амал меояд. Он таърих он ҷост, ки озмоиши марбут ба ташаккули сурати ҳайвон руҳ медиҳад. Бинобар ин, он ҳамон таърихест, ки дар он хоби ниҳонии Набукаднесар дар бораи сурати ҳайвонот кушода мешавад. Он таърихи ниҳон он ҷост, ки дар он таърихи ниҳон аз давраи аввали Доналд Трамп, ки дар ояти дуҷуми Дониёли ёздаҳ то ояти сеҷум ба анҷом мерасад. Он таърихи ниҳон ҳамон қисми нубуввати Дониёл аст, ки ба рӯзҳои охир тааллуқ дорад, ва он Ваҳйи Исои Масеҳ аст, ки андаке пеш аз баста шудани муҳлати имтиёз дар қонуни якшанбе кушода мешавад. Ҳамаи ин хатҳои ҳақиқат ҳамчун бардоштани муҳри ҳафтум ва ниҳой муаррифӣ мешаванд.

Оятҳои даҳ то понздаҳи боби ёздаҳуми Дониёл бояд бо он таърихи пинҳон мутобиқ гардонда шаванд, ва се ояти охири он оятҳо се хатти нубувватиро пешкаш мекунанд. Онҳо муайян месозанд, ки кай папагӣ дубора ба таърих даҳлат мекунад, ҷунон ки дар соли 200 то милод рӯй дод, вақте ки Руми бутпараст бори аввал ба таърихи нубувватие ворид шуд, ки дар Дониёл 11:14 тасвир шудааст. Он оят ва иҷрои он оят дар таърихи Руми бутпараст рӯйро барқарор намуд, зеро Руми бутпараст рамзи он қудрате буд, ки худро болобардошт, қавми Худоро тороч кард ва сипас сукут намуд. Протестантизми муртад ин оятро ба Антиох Эпифанис татбиқ кард, аммо миллериён онро ба Руми бутпараст татбиқ намуда, он оятро ҳамчун ҳақиқати имтиҳонӣ дар таърихи миллери муайян карданд. Имрӯз илоҳиётшиносони адвентизми муосири Лаодикия боз таълим медиҳанд, ки сухан дар бораи Антиох Эпифанис аст, бинобар ин он боз ҳақиқати имтиҳонӣ мебошад.

На танҳо ин ки он ҳақиқати имтиҳонкунанда аст, балки ин оят ва иҷрои он дар соли 200 то милод муайян мекунад, ки фоҳишаи Сур (Руми муосир) кай ба сароидани сурудҳои шайтони худ оғоз мекунад, ва ба вуруди папагӣ ба таърихи рӯзҳои охир ишора менамояд, ва бинобар ин ҳақиқати асосии имтиҳонкунандаи рӯзҳои охириро ифода мекунад, ки бо ҳақиқати имтиҳонкунандае, ки дар баҳси таърихи миллери намоёндагӣ шудааст, ҳамоҳанг мебошад.

Ин се оят ҳамчунин хатти шоҳи ҷумҳуриҳои ҳайвони заминро ифода мекунанд ва қадамҳои нубуввати Доналд Трампро, хангоме ки ӯ ба давраи дуҷуми худ ҳамчун ҳаштумин президент, ки аз ҳафт президент аст, ворид мешавад, муайян месозанд, дар як силсилаи президентҳо, ки бо Роналд Рейган дар вақти охир, дар соли 1989, оғоз ёфт. Пас аз

Чанги Рафия, ки дар ояти дувоздахум зикр шудааст, «Антиёхус» нахуст як исёнро дар дохили Иёлотӣ Муттаҳида фурӯ менишонад, сипас барои чанг бар зидди ҷаҳонигарой, ки аз ҷониби Миср дар Чанги Паниум муаррифӣ мешавад, омодагӣ мебинад. Трамп дар он чанг пирӯз мешавад, вале он чанг Чанги Сеюми Ҷаҳонро (Актиум) оғоз менамояд. Ин ғаёлиятҳо ба воситаи Антиёхуси III Магнус намунавӣ шуда буданд, ки дар Чанги Рафия аз ҷониби Миср шикаст хӯрда буд, аммо дар Чанги Паниум бо пирӯзӣ интиқом гирифт.

Дар ояти сенздаҳ, «пас аз чанд сол», Антиохуси Бузург, чунон ки Уриё Смит меғӯяд, «Антиохус, пас аз фурӯ нишондани исён дар подшоҳии худ ва мутеъ сохтану ба итоат овардани вилоятҳои шарқӣ, барои ҳар гуна иқдом фориғ шуд, ҳангоме ки Эпифани ҷавон ба тахти Миср нишаст; ва инро барои вусъат додани ҳукмронии худ фурсате бисёр муносиб дониста, ки набояд аз даст равад, лашкари азиме, бузургтар аз пешинаро, барангехт». Трамп нахуст исёнро дар подшоҳии худ фурӯ хоҳад нишонд, ва баъд лашкаре бузургтар аз он чи ҳангоми мағлубияти пешинааш дошт, омода хоҳад кард. Трамп дар соли 2020 мағлуб шуд, дар иҷрои Ваҳй боби ёздаҳ, ҳангоме ки ҳайвони атеизм, ки ҷаҳонигароии умумиҷаҳониро намояндагӣ мекунад, ва ҷаҳонигароёни ҳар ду ҳизби Демократ ва Ҷумҳуриҳои интиҳоботро дуздиданд; ва ҳамчун лашкари асосии ниёбатии ғолибонаи Сур, он ҳамчунин шикасте хоҳад буд, ҳангоме ки Путин бар Украина пирӯз хоҳад шуд.

Хатти сеюми нубувватӣ дар ин се ояте, ки мо онҳоро баррасӣ мекунем, хатти протестантизми муртад аст, ки бо хатти Маккабиён муаррифӣ мешавад, ва шӯриши онҳо бар зидди қўшишҳои Антиохус Епифанес барои ба яҳудиён таҳмил намудани дини Юнон. Хатти Трамп ва хатти протестантизми муртад он ду қудратро ифода мекунанд, ки дар ниҳоят ба он шохе, ки ҳамчун ҳайкали ваҳшӣ муаррифӣ шудааст, якҷо хоҳанд шуд. Оятҳои сездахум то понздаҳум таърихеро ифода мекунанд, ки ба қонуни якшанбе меорад, ва ду хатти протестантизми муртад ва ҷумҳуриҳои муртад ҳамтаъсирии он ду қудратро нишон медиҳанд, ҳангоме ки онҳо ба ҳам меоянд ва пеш аз қонуни якшанбе Калисо ва Давлатро муттаҳид месозанд.

Дар мақолаҳои гузашта мо муайян карда будем, ки се воқеае, ки бо санаҳои 1776, 1789 ва 1798 ифода мешаванд ва Ёлломияи Истиқлолият, Қонуни Асосӣ ва Қонунҳои «Alien and Sedition»-ро намояндагӣ мекунанд, як давраеро муайян менамоянд, ки ба оғози ҳайвони заминӣ ҳамчун подшоҳии шашуми нубуввати Китоби Муқаддас оварда расонд. Аз ҳамин сабаб, он се аломат се аломатеро низ намояндагӣ мекунанд, ки ба анҷоми подшоҳии шашуми нубуввати Китоби Муқаддас мебаранд. Мо муайян карда будем, ки бисту ду сола, ки аз 1776 то 1798 тўл мекашанд, вақти мўҳризории яксаду чилу чор ҳазорро рамзӣ месозанд, зеро адади бисту ду рамзи пайвастанӣ Улуҳият бо инсоният аст.

Мо таърихро чун дорони имзои «Ҳақиқат» муайян кардем, зеро нишонаҳои аввал ва охири истиқлолияти барқароршуда ва истиқлолияти бардошташударо ифода менамоянд. Ҳар се нишона рамзи асосии ҳайвони заминро ифода мекунанд, зеро ҳамаи онҳо сухан гуфтани Иёлотӣ Муттаҳидаро намояндагӣ мекунанд, зеро «сухан гуфтани як миллат амали мақомоти қонунгузор ва судӣ мебошад». Нишонаи миёнаи соли 1789 ва Конститутсия аз ҷониби сездах мустамлика тасвир карда шуд, ва ҳарфи миёна дар калимаи ибронии «Ҳақиқат»

ҳарфи сездаҳум аст. Бисту ду сол аз 1776 то 1798 ҳамчунин бо бисту ду ҳарфе, ки алифбои ибронӣ аз онҳо таркиб ёфтааст, мувофиқат мекунад.

Мо ҳамчунин муайян кардем, ки қонунҳои «Alien and Sedition Acts» аз соли 1798 он нуқтаеро ифода мекунад, ки дар он Иёлоти Муттаҳида ҳамчун аждаҳо сухан мегӯяд. Таърихи иттиҳоди яҳудиён бо Рум, ки қисми хатти протестантизми муртад дар оятҳои сездаҳ то понздаҳи Дониёл ёздаҳ мебошад, як давраеро ифода мекунад, ки дар он сурати ҳайвон ташкил меёбад, ва ташкил ёфтани он сурат озмоиши ниҳой барои яксаду чилу чаҳор ҳазор аст. Ин ҳамон озмоишест, ки онҳо бояд пеш аз муҳр шуданашон аз он гузаранд. Аз ин рӯ, иттиҳоди яҳудиён аз соли 161 то милод то соли 158 то милод унсури ҷиддии он озмоиш мебошад, ки тавассути он даъват шудани касоне, ки бояд дар миёни яксаду чилу чаҳор ҳазор бошанд, ба анҷом мерасад.

Қабул кардани он ки солҳои 161 то милод то 158 то милод як давраи вақтро ифода мекунад, ки бо иттиҳоди яҳудиён рамзгузори шудааст, ба таълими таърих муҳолифат мекунад, зеро таърихнигорон таълим медиҳанд, ки он иттиҳод дар соли 161 то милод буд, дар ҳоле ки миллериён таълим медоданд, ки он дар соли 158 то милод буд; ва эътиқоди онҳо ба ин воқеият бар ҳар ду ҷадвали муқаддас нишон дода шудааст.

Савол танҳо дар он нест, ки оё таърихнигорон дар таъйин кардани соли 161 то милод барои паймони яҳудиён дурустанд, ё ки Миллериён дар муайян кардани соли 158 то милод дуруст буданд. Дар ҳар яке аз ин ду интиҳоб, гурӯҳе ҳаст, ки бо интиҳоби шумо мувофиқат хоҳад кард. Савол ин аст, ки оё ҳам таърихнигорон ва ҳам Миллериён дурустанд, ва оё ҳақиқат дар бораи паймон бо яҳудиён дар асл як давраи вақтро ифода мекунад, на яке аз ду нуқтаи эҳтимолии ягона дар таърих.

Дар мақолаҳои пешина мо он чиро, ки ба эътиқоди мо мантиқи дурусти муқаддасшуда мебошад, пешниҳод кардаем: ки иттиҳод бо Рум ва яҳудиён давраеро аз соли 161 то м.қ. 158 дар бар мегирад ва ин давра ташаккули сурати ҳайвонро рамзомезона таҷассум мекунад. Агар чунин бошад, ҳатто ҳуди муайян кардани он ки иттиҳоди яҳудиён бо Рум як давраи вақт аст, ба озмоиш табдил меёбад; ва дар он маънои нубуввати он бо он воқеият мувофиқат мекунад, ки ташаккули сурати ҳайвон «озмоиши бузург барои қавми Худо» мебошад.

Бо вучуди ин, соли 158 то милод муайян месозад он вақтро, ки иттифоқ миёни яҳудиёни муртад, ки бо номи Маккабиён шинохта мешаванд, бо Рум ба таври устувор барқарор гардид, ва аз ин рӯ қонуни якшанберо намунавор нишон медиҳад, зеро Китоби Муқаддас ин саволи риторикиро медиҳад: «Оё ду нафар метавонанд якҷо роҳ раванд, магар он ки мувофиқ шуда бошанд?» Соли 158 то милод нишон медиҳад, ки қучо ва кай протестантизми муртад бо қудрати папавӣ даст ба даст медиҳад, ва даврае, ки дар соли 161 то милод оғоз ёфта, ба соли 158 то милод расид, ҳамон фосилаи вақтро муайян мекунад, ки ташаккули сурати ҳайвонро намоёндагӣ менамояд. Эътироф кардани он бисёр муҳим аст, ки ин давра он вақтро муайян мекунад, ки протестантизми муртад бо ҷумҳуриҳои муртад муттаҳид хоҳад шуд. Ҳар дуи ин қудратҳои муртад дар оятҳои сездаҳум то понздаҳум намоёндагӣ шудаанд, бинобар ин онҳо баъзе нишонаҳои марҳилавии муштарақ доранд.

Ба таври дуруст метавон солҳои 1776, 1789 ва 1798-ро ҳамчун намунаи 11 сентябри соли 2001 татбиқ кард, ки пас аз он мурофияҳои Пелосӣ вобаста ба ҳаракати «амалиёти парчами дурӯғин», ки бо 6 январи соли 2021 алоқаманд аст, ва давраи маросими ба қудрат омадани интиҳоботи дуздидашудаи Байден меояд, ки ба қонуни якшанбе мебарад. Дар ин татбиқ, Санади Патриот аз соли 2001, ки бо Эъломияи Истиқлолият мутобиқат дорад, як аломати роҳро пешниҳод мекунад, ки оғози аз миён бардоштани истиқлолиятро муайян месозад. Сипас аломати дуёми роҳ — додгоҳи сохтаи Пелосӣ ва Шифф, ки бо тасвиби Конститутсия мутобиқат дорад, ба ин васила оғози барҳам додани Конститутсияро ҳамчун намуна нишон медиҳад; ва пас аз он аломати сеюми роҳ — Санадҳои бегонагон ва фитнаангезӣ, ки иёлоти Муттаҳидаро ҳамчун аждаҳо сухан гуфтани он муаррифӣ мекунад. Ин гуна татбиқ кардани ин аломатҳои роҳ маънои муайян кардани аломатҳои роҳи протестантизми муртадро дорад, чунон ки онро Маккабиён намояндагӣ мекунад.

Дар сатҳи дигар, муайян кардани се аломати роҳ дар иртибот бо ҷумҳуриҳои муртад татбиқи андаке дигареро ба вучуд меорад. 11 сентябри соли 2001 бо 1776 мутобиқат мекунад, аммо 1789, барои ҷумҳуриҳои муртад, бо Қонунҳои бегонагон ва фитнаангезӣ мутобиқат мекунад ва байни он «қонунҳо» ва сухан гуфтани аждаҳо, ки бо иҷрои якшанбешиносӣ ифода шудааст, фарқиатеро муқаррар месозад. Вақте ки ин ду хат дар заминаи озмоиши сурати ҳайвон якҷо гузошта мешаванд, онҳо сохтори нубуввати барпо намудани сурати ҳайвонро ташкил медиҳанд, ва озмоиши бузург барои қавми Худо ташаккул ёфтани сурати ҳайвон аст. Барои қавми Худо, ташаккул ёфтани сурати ҳайвон бояд аввал ҳамчун он чи ки дар Қаломи Худо ифода шудааст (ташаккул ёфтааст) шинохта шавад, то он қавми рӯзҳои охир тавонанд он ташаккулро дар ҷаҳони сиёсӣ ва динӣ бишносанд.

Пас чӣ гуна метавонистанд мурофияҳои Пелосӣ аз 6 январи соли 2021 бо Қонунҳои бегонагон ва фитна мутобиқат дошта бошанд? Мурофияҳои Пелосӣ ҷашни он ҳайвони аз вартаи беҳад буд, ки тоза президенти сарватмандеро, ки ҷаҳонишавиро ба шӯр оварда буд, кушта буд, нишон медиҳанд. Он таърихи ҷашн аз давраи маросими савгандёдкунии Байден оғоз ёфт ва он давреро ифода мекунад, ки бо савгандёдкунии дуёми Трамп ба поён мерасад. Бояд қайд кард, ки Трамп се бор барои мақоми президентӣ номзад мешавад, ва дар аввалин ва охирин пирӯз мегардад, аммо дар миёна пирӯзии ӯро ҳамон қудрате рабуд, ки Навиштаҳо онро падари дурӯғҳо меноманд. Мурофияҳои Пелосӣ, ки бо интиҳоботи дуздидашуда оғоз шуданд, маҷмӯаи дуёми мурофияҳои интиқомчӯёнаи Пелосиро муайян мекунад, ки ҳангоми савгандёдкунии Трамп дар 20 январи соли 2025 оғоз меёбанд.

Давраи муҳлати раёсати ҷумҳури Ҷо Байден бо як силсилаи Мурофияҳои Пелоси оғоз мешавад ва он бо як силсилаи Мурофияҳои Пелоси анҷом меёбад. Ҳар ду мурофияи сиёсӣ мебошанд, аммо онҳое ки дар маҷмӯаи дуёми мурофияҳо ба ҷавобгарӣ кашида мешаванд, ҳамонҳоянд, ки дар мурофияҳои аввал пешсафӣ карда буданд. Дар савгандёдкунии дуёми Трамп соли 164 то милод ишора мешавад. Савгандёдкунии дуёми Трамп бо соли 164 то милод типологӣ ифода меёбад, ва аз нав тақдис намудани маъбади яҳудиён аз нав тақдис шудани маъбади сиёсиро барои бори дуюм намояндагӣ мекунад.

Ин ҳамон соле буд, ки Антиох Эпифан вафот кард, ва ӯ ҳамон қудрате буд, ки ойинҳои мазҳабии Юнонро бар яҳудиён таҳмил намуд ва ба ин васила исёни Маккабиёро дар соли 167 то милод ба вучуд овард. Дар маросими дуввуми савгандёдкунии Трамп дар соли 2025, дини Юнон (глобализм) дар Иёлоти Муттаҳида ба таври комил фурӯ нишонро хоҳад шуд, ва мӯъҷизаҳои шайтонӣ ба қавӣ гардонидани кори ба ҳам овардани калисо ва давлат оғоз хоҳанд кард. Дар он нуқта Трамп фармонҳои иҷроияро имзо хоҳад кард, ки бо Қонунҳои Бегонагон ва Фитна ҳамсонанд; ба ин васила оғози ташаккули сурати ҳайвон (161 то милод) нишон дода мешавад, ва ӯ силсилаи дуввуми мурофияҳои Пелосиро оғоз хоҳад кард. Қонунҳои Бегонагон ва Фитна оғози давраи ташаккули сурати ҳайвонро нишон медиҳанд, ва он давра бо қонуни якшанбе, чунон ки дар 158 то милод намуна шудааст, ба поён мерасад.

Ҳамин тавр, даврае, ки ташаккули сурати ҳайвон аст, аз «амалҳо»-е оғоз меёбад, ки ба Трамп имкон медиҳанд расонаҳои асосиро бубандад, муҳочирони ғайриқонуниро ихроҷ намояд ва онҳоро, ки дар дасисаи ҳизби Демократӣ даст доранд, боздошт карда ба муҳокима кашад. Оғози ин давра нишонаи таъқиби сиёсии аз ҷониби Трамп овардашуда мебошад ва анҷоми он бо таъқиби динӣ фаро мерасад.

Ба ин маъно, нишонаи миёнаи соли 1789 ва Конститутсия, муҳокимаҳои Пелосии соли 2021 мебошанд, ки давраеро намояндагӣ мекунанд, ки бо ҳамон таърихе анҷом меёбад, ки дар оғоз буд; аммо маҷмӯаи охирини муҳокимаҳои Пелосӣ бозгашти сиёсӣ бар зидди онҳост, ки ҳоло мавриди таъқиб ва зиндонӣ қарор доранд. Нишонаи дуум дар хатти протестантизми муртад муҳокимаҳои Пелосист, ки давраи раёсати Ҷо Байденро фаро мегирад, ва ин давра дар январи соли 2025 ба поён мерасад, вақте ки нишонаи соли 1789, дар хатти ҷумҳурихоҳии муртад, 20 январи соли 2025, бо фармонҳои иҷроие, ки бевосита пас аз савгандёдкунии дууми Трамп содир мешаванд, фаро мерасад. Он давраеро оғоз мекунад, ки дар он миллат ҳамчун аждаҳо сухан мегӯяд (Қонунҳои бегонагон ва фитна), ки ба қонуни якшанбе мебарад, замоне ки миллат ҳамчун аждаҳо сухан мегӯяд. Дар он давра Конститутсия, ки бо соли 1789 муаррифӣ шудааст, тадриҷан барҳам дода мешавад.

Дар маросими дууми савгандёдкунии Трамп ӯ ҳаштумин подшоҳе мегардад, ки аз миёни он ҳафт аст, ва ташаккули сурати ҳайвон муайян месозад, ки чӣ гуна шохҳои муртадонаи протестантизм ва ҷумҳурихоҳӣ ҳамчун як шох ба ҳам меоянд, дар ҳоле ки протестантҳо бар ин муносибат ҳукмронанд. Дар ҳамон айнаи таърих, онҳое ки даъват шудаанд, то яқсаду чилу чаҳор ҳазор бошанд, пеш аз он ки дар қонуни якшанбеи ба зудӣ оянда ҳамчун шохии протестантизми ҳақиқӣ боло бардошта шаванд, мӯҳр карда мешаванд.

Паёми муҳре, ки Ваҳйи Исои Масеҳ аст ва андаке пеш аз баста шудани муҳлати имтиёз боз мегардад, ҳамон қисми Дониёл аст, ки ба рӯзҳои охир тааллуқ дорад. Он қисме, ки боз мегардад, таърихи пинҳонии Дониёл 11:40 мебошад, ва оятҳои 13 то 15 бо он таърихи пинҳонӣ ҳамоҳанганд. Бинобар ин, паёме, ки андаке пеш аз баста шудани муҳлати имтиёз боз мегардад ва ба воситаи паёми пинҳонии нубуввати ҳайвоноти сурати Набукаднесар пешнамоиш ёфтааст, айнан ҳамон паёми пайвастании ду ҷӯби шохҳои муртадонаи протестантизм ва ҷумҳурихоҳист, ки дар оятҳои 13 то 15 ба воситаи Маккабиён ва

Антиёхуси III ифода шудаанд.

Паёме, ки ташаккул ёфтани ҳайкали ваҳширо муайян мекунад, ҳамон паёмест, ки муқаддасшавиёро мерасонад, ки шоҳи ҳақиқии протестантиро мӯҳр мезанад.

Дар ояти чордахум, дар соли 200 то милод, Руми бутпараст бори аввал ба ривояти набувватӣ ворид карда мешавад, зеро он барои ҳимояи подшоҳи навзоди Миср бархост, аз иттиҳоде бар зидди Миср, ки аз ҷониби Антиохуси III ва Филиппи Мақдунӣ ташкил шуда буд. Дар ҳамон сол ҷанги Паниум аз ҷониби Антиохуси III бар зидди Птолемейи V анҷом дода шуд. Воридшавии ғоратгарони қавми ту, ки руъёро барпо месозанд, иттиҳоди байни Антиохус ва Филипп, ва ҷанги Паниум — ҳамаи ин дар ҳамон сол ба вуқӯъ пайвастанд. Аз ин рӯ, ин аломати роҳ иттиҳодеро миёни Антиохус, ки намунаи шоҳи ҷумҳуриявии ҳайвони замин мебошад, ва Филиппи Мақдунӣ, ки номи қадимии Юнон аст ва Созмони Милали Муттаҳидро рамзӣ ифода мекунад, муайян месозад.

Дар сатҳи нубувватӣ, дар Ҷанги Паниум иттиҳоде миёни аждаҳо (Македония) ва пайғамбари козиб (ИМА) ба вуҷуд меояд. Ангезаи аслии пушти ин иттиҳод тақсим кардани ҳудуди Миср буд, ки намояндаи Русияе дар ҳоли фурӯпошӣ мебуд.

Вақте ки Исо шогирдони Худро ба Паниум бурд, он ҷо он замон Қайсарияи Филиппӣ номида мешуд. Филиппӣ Ҳиродус, набераи Ҳиродуси Бузург, барқарорсозии шаҳро анҷом дода, онро ба номи Қайсари Августус ва ҳуди худ номид, бинобар ин — Қайсарияи Филиппӣ. Муносибати онҳо Румро бо Рум ифода мекунад, аммо Филиппӣ нисбат ба Қайсар Руми поёнтар аст, ва дар сатҳи нубувватӣ Ҳиродуси Филиппӣ Саломея, духтари Ҳиродиёсро, намояндагӣ мекунад. Аз ин рӯ, дар номи Қайсарияи Филиппӣ мо мебинем, ки Ҳиродуси Филиппӣ пайғамбари козибро намояндагӣ мекунад, ва Қайсар папаро.

Пас таърихи нубуввати Паниум ду эпитолофро пеш мегузорад: яке он ҷо ки пайғамбари дурӯғин (Трамп) бо аждаҳо (Созмони Милали Муттаҳид) даст ба ҳам медиҳад, ва дигаре он ҷо ки пайғамбари дурӯғин (Трамп) бо папагӣ (Қайсар) даст ба ҳам медиҳад. Дар ояти шонздаҳум қонуни якшанбе тасвир шудааст, ва маҳз дар он ҷо иттиҳоди сегона ба иҷро дароварда мешавад; аммо ин тартиб дар воқеъ пеш аз қонуни якшанбе, дар ояти понздаҳум ва Ҷанги Паниум, барқарор гардида буд.

«Бо фармоне, ки муассисаи Папаростиро бар хилофи қонуни Худо қорӣ мегардонад, миллати мо худро қомилан аз росткорӣ ҳудо хоҳад кард. Вақте ки протестантизм дасти худро аз болои он варта дароз карда, дасти қудрати Румро хоҳад гирифт; вақте ки ӯ аз болои он жарфно ба он сӯ расида, бо спиритизм дастфишорӣ хоҳад кард; вақте ки, зери таъсири ин иттиҳоди сегона, кишвари мо ҳар як усули Конститутсияи худро ҳамчун ҳукумати протестантӣ ва ҷумҳуриявӣ рад хоҳад кард ва барои густариши дурӯғҳо ва фиребҳои папагӣ тадбирҳо хоҳад андешид, он гоҳ мо метавонем бидонем, ки вақти ғайбӣ аҷибангези Шайтон фаро расидааст ва поён наздик аст». Testimonies, volume 5, 451.

Мо ин тадқиқотро дар мақолаи навбатии худ идома хоҳем дод.

«Ваҳй офариниш ё ихтирои чизи нав нест, балки зуҳури он аст, ки то замони ошкор шуданаш барои одамон номаълум буд. Ҳақиқатҳои бузург ва абадӣ, ки дар Инчил ҷой доранд, ба воситаи ҷустуҷӯи ҷиддона ва фурутан сохтани худ дар ҳузури Худо ошкор мегарданд. Муаллими илоҳӣ зехни ҷӯяндаи фурутани ҳақиқатро роҳнамоӣ мекунад; ва ба ҳидояти Рӯҳи Муқаддас ҳақиқатҳои Калом ба ӯ маълум карда мешаванд. Ва ҳеҷ роҳи донише аз ин яқинтар ва муассиртар буда наметавонад, ки инсон ба чунин роҳнамоӣ ҳидоят ёбад. Ваъдаи Наҷотдиҳанда чунин буд: “Чун Ё, яъне Рӯҳи ростӣ, биёяд, шуморо ба тамоми ростӣ роҳнамоӣ хоҳад кард.” Маҳз ба воситаи ато шудани Рӯҳи Муқаддас аст, ки мо ба фаҳмидани Каломи Худо кодир гардонидида мешавем.»

Забурнавис менависад: «Чавон ҷӣ гуна роҳи худро пок хоҳад сохт? Бо риоя кардани он мувофиқи каломи Ту. Бо тамоми дили худ Туро ҷустуҷӯ кардаам; о, мағузур, ки аз аҳкоми Ту саргардон шавам.... Чашмони маро бикшо, то чизҳои аҷоибро аз шарияти Ту бубинам».

«Ба мо панд дода шудааст, ки ҳақиқатро мисли ганҷи ниҳон ҷӯё шавем. Худованд фаҳмиши ҷӯяндаи ҳақиқии ҳақиқатро мекушояд; ва Рӯҳулқудс ӯро кодир месозад, ки ҳақоқиқи ваҳйро дарёбад. Ин ҳамон аст, ки забурнавис дар назар дорад, вақте илтиҷо мекунад, ки чашмонаш кушода шаванд, то аз шарият чизҳои аҷоибро бубинад. Ҳангоме ки ҷон барои фазилатҳои Исои Масеҳ ташнагӣ мекашад, зехн тавоно мегардад, ки ҷалолҳои олами беҳтарро дарёбад. Танҳо бо қўмаки Устои илоҳӣ метавонем ҳақоқиқи Каломи Худоро бифаҳмем. Дар мактаби Масеҳ меомўзем, ки ҳалим ва фурутан бошем, зеро ба мо фаҳмише аз асрори худотарсӣ дода мешавад.»

«Он ки Каломро илҳом бахшид, муфасссири ҳақиқии Калом буд. Масеҳ таълимоти Худро бо он равшан месохт, ки диққати шунавандагони Худро ба қонунҳои соддаи табиат ва ба ашъи шиносе, ки онҳо ҳар рӯз медиданд ва ба даст мегирифтанд, ҷалб менамуд. Ҳамин тавр Ё зехни онҳоро аз чизҳои табиӣ ба чизҳои рӯҳонӣ раҳнамун месохт. Бисёре аз мардум дарҳол маънои тамсилҳои Ёро дарк намекарданд; аммо чун рӯз ба рӯз бо он ашъе рӯ ба рӯ мешуданд, ки Муаллими Бузург бо онҳо ҳақоқиқи рӯҳониро пайванд дода буд, баъзеҳо дарсҳои ҳақиқати илоҳиеро, ки Ё меҳост дар зехни онҳо нақш бандад, фаҳмиданд, ва онҳо ба ҳаққонияти рисолати Ё бовар ҳосил намуда, ба Инчил рӯй оварданд.» Sabbath School Worker, December 1, 1909.